

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at SF ikke agter at tilkendegive over for regeringen, at miljøgarantien ubetinget skal være med, for at SF kan sige ja til en ny traktat.

Det er skuffende at høre for mig, for det bekræfter mit indtryk af, at SF ikke fuldstændig helhjertet vil gøre miljøgarantien til det afgørende punkt i forhold til regeringskonferencen. Det er jeg skuffet over at høre, for jeg troede, det måtte være elementært for SF at sige, at hvis ikke der kom en effektiv miljøgaranti, sådan som befolkningen har fået løfter om, og sådan som vi kæmpede for i 1986, kunne der selvfølgelig ikke blive tale om at sige ja til en ny traktat; men jeg kan forstå, at SF lader det spørgsmål stå åbent.

Så vil jeg blot sige til hr. Jørn Jespersen, at det fremgår klart af vores dagsordensforslag, at man ikke kan fravige internationale standarder nedad, men hr. Jørn Jespersen vil ikke forstå det, for han vil have et påskud til ikke at støtte en effektiv miljøgaranti.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Man kunne med fuld ret spørge hr. Keld Albrechtsen, når han nu er så interesseret i spørgsmålet om miljøgarantiens betydning for vores anbefaling til vælgerne, om det er sådan, at hr. Keld Albrechtsen vil anbefale et ja, hvis den bliver sikret på en troværdig måde.

Man kunne så kigge på dagsordensformuleringen omkring sikring af miljøgarantien, hvor der ikke efter hr. Albrechtsens opfattelse foreligger nogen mulighed for, at andre lande kan fravige miljøbestemmelser i nedadgående retning, og bare prøve at appellere til et minimum af anstændighed og logik i argumentationen.

Der står i dagsordensforslaget, at regeringen skal sikre, at Danmark helt uafhængigt af resultatet af regeringskonferencen, helt uafhængigt af, hvad man vedtager, kan opretholde sine standarder i strid med reglerne. Hvis det virkelig skulle kunne lade sig gøre, hvorfor skulle andre lande så ikke kunne fravige reglerne i nedadgående retning?

Forestiller Enhedslisten sig i sin himmelråbende naivitet, at det skal sikres, at Danmark altid bestemmer helt suverænt selv, mens de andre lande skal følge reglerne? Hvis det skulle være tilfældet, er det en nyskabelse i internationalt samarbejde.

Endelig er hr. Albrechtsen utryg ved, at jeg ikke ultimativt siger noget om, hvorvidt vi vil stemme ja eller nej afhængigt af miljøgarantiens placering i den endelige traktat.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om ikke SF's argumentation i dag gør større indtryk på regeringens forhandling end Enhedslistens argumentation.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at eftersom SF's argumentation stort set er identisk med regeringens, vil ministeren nok foretrække SF's.

Jeg vil blot sige til hr. Jørn Jespersen, at vi har tilføjet ordene »med henblik på at styrke miljø-, arbejds-, sundheds- og forbrugerinteresser« for at være ganske sikker på, at dagsordensforslaget ikke kan forstås som en adgang til at fravige internationale standarder nedad.

Vi har ganske præcist afskåret den mulighed i dagsordensforslaget, for vi vidste, det var et væsentligt spørgsmål for SF. Men SF kan man ganske enkelt ikke stille tilfreds, for de ønsker ikke sammen med os andre at gå i spidsen for kampen for miljøgarantien; de ønsker en helt anden strategi og al ære og respekt for det.

SF har bare en anden strategi, og i den strategi betyder den nationale miljøgaranti ikke så meget. Vi må konstatere, at vi altså simpelt hen er uenige i strategien. SF har en anden strategi, og i den betyder miljøgarantien ikke så frygtelig meget, heller ikke så meget, at de på forhånd vil gøre det til en betingelse for en ny traktat.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal bare afslutningsvis sige, at vores strategi lige præcis er at sikre nogle fælles regler på et meget højt niveau for at gavne miljøet i hele EU og derudover sikre, at de enkelte lande har en mulighed for at gå videre.

Men når hr. Albrechtsen bliver ved med at sige, at Enhedslistens dagsordensforslag sikrer, at man kun kan fravige i opadgående retning, trodser det enhver logik, for når man eksplicit siger, at vi helt uafhængigt af regeringskonferencen skal kunne fastsætte vores egne regler, er det da indlysende, at så må andre lande kunne gøre det samme.

Det er altså svært at lave regler, der går ud på, at landene selv beslutter, men det, de skal beslutte selv, skal være i overensstemmelse med Enhedslistens interesser.